

בהן גדול פרק שביעי נזיר

מבט. תורה אור השלם

1. שאו את ראש כל עדה בני ישראל למשפחתם לביית אבותם במספר שמות כל יצחק לנלוֹלָתָם: מכבוד א ב ו ועל כל נפשות מה לא יבא לזבחי ולאמו לא יטקא: ויקרא בא יא

פי' הרא"ש

ולרע סבד ליש כיג לחודה וליש כיג וזיר נפקא ליה מלאחי לאביו ולאמו וכיג למה לי נהי דלאמו צירי ליש לאביו למה לי והיה דמצו למבעי לאביו ולאמו נזיר אמאי צירי תרויהו למת מהו: מיסב רחוקה בעלמא הוא רובי בעילות אתר הבעל אבל אמו דוראי ילידיה אימא ליטמא לה והאי דוראי פתח חתונה וקרובים פתח לה כבדוים מהו הוב מוקמי לה כבדוים מהו האב דמרכיב לאביו תורה מפטינן אמו וקרובים שישמא להם כיון שהם ודאי: כיון דהביב למשפחתם לית בהם אבות ורדיש' מיה' פ' יש נחלין משפחה אב קריה משפחה והו' אימא דלאמו אתא למעטי אב וקרובים דריה שמיא להם ופת אלו הקרובים הוב מוקמי כבדוים האם אבל השואב דרבי תוריהו מעל כל נפשות מה דכיג ומפס' מה דזיר שמי' כל קרובים ולאמו דכיג הונדך לכבוד ליש וכיון הונדך לכבוד לאמו הונדך לכבוד [לאביו] למדרש מינה דמטבא לפת מצוה ואצטריך נמי למכתב לאמו דלא תיבא מצבו מפטע' אמו אחי ליה לרע מוסבא מצו' א' למידין ואן מטיבא א"י כיון דגלי קרא גבי כיג ואמו אמרו שקולים הם היה גבי נזיר ואיחור לאמו דזיר להפנות גיש מבי צדדים: על כל נפשות מה לא יבא אנב דרדיש' פסח מה דנזיר בעי נמי למדרש דכהן גדול

ולרבי עקיבא ד"ש בהן גדול לחודה וליש כיג והוא נזיר נפקא ליה מלאחי. דזיר דלפילו יש בו שמי קדושות: לאביו ולאמו דזיר ל"ז. וא"ת והא זריכי למת מזוה וי"ל דהכי פירושא למה לי תרויהו לכבוד מה למת מזוה והוא הדין נמי דיש להקשות לאביו ולאמו דכיג למה לי תרויהו לא לכבוד אלף לאמו לגורה

שהו דלכיו לא לאצטריך לרוביה כ"ג לקרובים א' [דלעיל] דרשי ר"ע מעל כל נפשות רחוקים מת קרובים ב' והאיכא נפקא דקעביד על מרין קרלי בין כזיר בין כ"ג: **ומשני** דצריכי. דלז' כתב אביו ולא לאמו הא אמנה דווקא לאביו אינו מיטמא משום דקודשא דלכיו חוקה בעלמא הוא משום דרוב בעילות אחר הבעל חל לאמו דודאי ילידיה ילידהא אימא דמיטמא לה לכך א"י הוא ככה לאביו לחודה והוא אמנה דלחאי יתורא דלכיו למעטי לאמו מהאי טעמא וזו הוא כתיב לאמו בלא לאביו הוא

ולרבי עקיבא ד"ש בהן גדול לחודה וליש כסן גדול וגזיר. איכא למשמע מולאחי דהשחא כהן גדול והוא מיר מיטמא למת מזוה כל שכן בהן גדול לחודה ולכיו נמי דאינו מיטמא משמע ליה מעל כל נפשות מת כלעיל הא דכתב רחמנא לאביו ולאמו לכתב הכי למה לי הא קא (ו) משמע לך מעל כל נפשות מת: **לרבי** דהי כתיב רחמנא לאביו. ולא (ו) לאמו הוה אמנה לאביו הוא דאינו מיטמא משום דלא כרייה מילתא א"י אביה הוא ג' דחוקה בעלמא הוא אבל אמו דודאי ילידהא לטמא לה ולא משפחה א"י קרויה משפחה: ולרבי עקיבא דלמך [מת]: גבי נזיר נפש על כל רחוקים מת אלו קרובים האו אלו נפשות מת דכתיב גבי כהן גדול למה לי אמר לך זריכא: על

מסורת הש"ס

א) אלו בית למה (ב) ג' ו' ופרט, ג' ז' ב' נדה.

נוסחת הריב"ן

א) כתיב לאמו: (ב) אלא חוקה:

הגהות הב"ח

(א) נ"פ קמ"ז ור"ע על כל נפשות: (ב) ר"ש דריה ור"ע וכו' למה הכי למה מעל נפש מת ה"ה י"ב ותיבת כל נפשות:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

אמינא דווקא לאמו אינו מיטמא דלא אהיל זרעה בתרה דכתיב למשפחות לבית אבותם והלך א"י הוה כתיב לאמו ולא כתיב לאביו הוה אמנה דלחאי חוקה בעלמא הוא משום דרובי בעילות אחר הבעל חל לאמו דודאי ילידיה ילידהא אימא דמיטמא לה לכך א"י הוא ככה לאביו לחודה והוא אמנה דלחאי יתורא דלכיו למעטי לאמו מהאי טעמא וזו הוא כתיב לאמו בלא לאביו הוא

הגהות הרומפוט

- 1. יל ועל נפש מת. 2. י"ל א' אל בית נמי. 3. מיתב י"הוה טעם מיהא' מתקן וז'י' דלמחרת לעיל דכ"ו. 4. ז'ל' אביו ואמו. 5. מיבן הוה מתקן. 6. ז'ל' על פתח. 7. ז'ל' ומה. 8. כתיב בשניה. 9. ז'ל' דנפי. 10. ז'ל' ולאביו. 11. מתב דהא תרויהו מייחדי דפרשיית. 12. ז'ל' אית לן לאוקמי. 13. ז'ל' התם. 14. ז'ל' בחסות פירוש. 15. ז'ל' דסבר. 16. ז'ל' כה"ג. 17. ז'ל' בין. 18. ז'ל' דרש התם.

אמינא דווקא לאמו אינו מיטמא דלא אהיל זרעה בתרה דכתיב למשפחות לבית אבותם והלך א"י הוה כתיב לאמו ולא כתיב לאביו הוה אמנה דלחאי חוקה בעלמא הוא משום דרובי בעילות אחר הבעל חל לאמו דודאי ילידיה ילידהא אימא דמיטמא לה לכך א"י הוא ככה לאביו לחודה והוא אמנה דלחאי יתורא דלכיו למעטי לאמו מהאי טעמא וזו הוא כתיב לאמו בלא לאביו הוא

ולרבי עקיבא ד"ש בהן גדול לחודה וליש כיג והוא נזיר נפקא ליה מלאחי. דזיר דלפילו יש בו שמי קדושות: לאביו ולאמו דזיר ל"ז. וא"ת והא זריכי למת מזוה וי"ל דהכי פירושא למה לי תרויהו לכבוד מה למת מזוה והוא הדין נמי דיש להקשות לאביו ולאמו דכיג למה לי תרויהו לא לכבוד אלף לאמו לגורה